

gaa løs paa det, der gjælder det almindelige Belviere, men der skal jeg forøvrigt erkjende — og det vil det ærede Medlem fra Bornholm jo ganske vist ogsaa —, at da er det noget Andet, som det væsentlig gjælder. Det glædede mig her at høre det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Wintner) henpege paa Tolben, og jeg haaber, at han da i saa Henseende vil være meget ivrig for at ophæve den store Mængde Tolbagifter, som for Tiden tages ud af Befolkningens Lomme, ikke for at flyde ind i Statskassen, men for at gaa over i andre private Folks Lomme — et Spørgsmaal, som jeg selvfølgelig dog ikke her skal komme ind paa. Naar man nu spørger: „Hvilke Summer gjælder det da her?“ saa er det jo allerede efter Summerens Størrelse indlysende, at det her dreier sig om saa smaa Værdier, at der ikke ret vel kan være Spørgsmaal om, at de kunne have nogen større Betydning. Det ærede Medlem her ligeoverfor (Berg), der sagde, at han nok syntes om Forslagene, hvis de ikke vare komne fra det ærede Medlem for Bornholm (Modsigelse af Berg) — ja det ærede Medlem kom dog væsentlig tilbage til den ærede Forslagsstillerens personlige Stilling — regnede noie ud, hvormange Skilling det udgjorde pr. Hoved, men jeg tror dog ikke, at et saadant Regnestykke er rigtigt, naar der er Tale om det Slags Foranstaltninger, hvor det gjælder Lettelse, Ophjælpning og Fremme af nyttige Formaal. Det er en hel anden Betragtning, man maa gøre gjældende. — Men naar jeg nu ganske simpelt vender mig til de foreliggende Undringsforslag, da kan jeg, selv efter at have hørt den høitærede Ministers Udtalelser, ikke Andet end væsentlig blive staaende paa det samme Standpunkt, som jeg troede at burde indtage, den Gang disse Forslag først vare blevne motiverede af det ærede Medlem for Bornholm. For det Første tror jeg ganske vist, at vi ubetinget maa lade falde, hvad den ærede Minister ikke vilde gaa ind paa, og jeg negter ikke, at ogsaa for mig stiller det sig saaledes, at netop de Forslag, som Ministeren modsatte sig, synes ogsaa mig at volde de største Vanskeligheder, navnlig med Hensyn til Fordelingen, nemlig disse to Forslag: „Til

Hædersløn for Husflid og kvindelig Hushold“ og til „Hædersløn til Tyender for lang og god Tjeneste“, 10,000 Rd. til hvert. Hvad dernæst de andre Forslag angaar, da kan jeg egentlig ikke se, at vi ret vel kunne nu endelig vedtage dem, som de foreligge, og motiverede paa den Maade, hvorpaa de ere motiverede. Det er muligt, at den ærede Minister, som saa villig gif ind paa dem, har andre og udførligere Motiver liggende for sig, men dem maa vi undersøge først, eller, hvis Thinget ikke selv vil gjøre det, maa det tillade sit Finantsudvalg at gennemgaa omhyggeligt og i det Enkelte, hvad der her foreligger. Naar jeg saaledes skal tilraade Noget med Hensyn til den næstfælgende Afstemning over disse Punkter, da tror jeg ganske vist, at det Standpunkt, man bør indtage i denne Sag, er dette, at vi ikke kunne afgjøre disse Forslag før ved 3die Behandling — det tror jeg man temmelig almindelig kan blive enig om —, men desuagtet forekommer der mig dog at være nogen Forskjel paa Forslagene, naar jeg ser paa dem. Hvad nu angaar det første af Forslagene, da er det jo det, der, som Forhandlingerne vise, i Særdeleshed har vakt Interesse, og det er jo ogsaa navnlig det Punkt, hvor man har været mest enig om — som ogsaa den høitærede Minister særlig accentuerede —, at der var Noget at udrette. Forslaget vedrører jo Dyrkingen af de smaa Lodder, og jeg er tilbøielig til allerede nu ved denne Behandling at stemme for Forslaget, men at stemme for det paa den Maade, at jeg forbeholder mig — jeg antager, at ogsaa Udvalget vil det — at tage under nærmere Overveielse, om ikke ogsaa dette Forslag rettest bør affattes paa anden Maade. Jeg er ikke overbevist om, men nærer endog en høi Grad af Tvivl om, at det er rigtigt altid at anvende Beløbet til „Præmier“ for hyppelig Dyrkning af Huslodder, og om det er rigtigt at accentuere Spadedyrkingen, saaledes som her er sket, og om der maaske ikke maa søies til som en udtrykkelig Betingelse, at, hvor man yder Bidrag til Landbosforeninger, maa det være godtgjort, at de paagjældende Landbosforeninger selv anvende paa en eller anden